

да търси смѣтка за обществени дѣла, приходи и разходи, имайки цѣлия народъ на страната си. Водѣше преписка съ Цариградъ и по косвенъ начинъ съ Дивана, докато стана силно и страшно за противниците, които всѣкакъ се стараяха да узнаятъ тайната, обаче не можеха. Смѣлостта на братството очуди противниците; съгласието на торлаците, които до преди петъ месеци бѣха като зайци, ги правѣше въ общинскитѣ събрания безстрашни като лъвове: заповѣдваха и гласуваха своето. Гласътъ на чорбаджиитѣ, имената на управляващитѣ по-рано плашеха и караха да онѣмватъ всички, а сега силата на тия страшила отслабна. Тѣ отдаваха смѣлостта ни на нѣчия силна подкрепа и отстъпваха, за да не предизвикатъ народния гнѣвъ. Така ние действувахме и напредвахме, а тѣ треперѣха и мълчаха, очаквайки всѣки мигъ Божието правосъдие да се изсипе върху главитѣ имъ“.

Организирай така добре плебеитѣ и сломилъ мощта на патрициитѣ-грѣкомани, Селимински замисля да разшири обсега на дейността си и вѣнъ отъ Сливенъ. Окураженъ отъ успѣха между своитѣ съграждани, той иска да разпростре еснафската организация и върху другитѣ български градове. И на първо време той влиза въ връзка съ такива лица извѣнъ Сливенъ, които били вече разположени къмъ него, по силата на доброто му име. Чрезъ Селимински градъ Сливенъ добива нѣкакво превъзходство въ очитѣ на гражданитѣ другаде, като примѣръ за сговоръ и напредкъ, така че сливенскитѣ търговци си спечелили отлична репутация дори въ чужбина, гдето прониквала мълвата за необикновения успѣхъ на народнитѣ работи въ града имъ.

Не минала и година, превратътъ въ тия работи се почувствувалъ още по-осезателно. Първо, всички общински длѣжности били заети отъ избранитѣ или препорѣчанитѣ отъ Братството лица. Училищни и черковни настоятели, първомайстори на разни еснафи, пратеници на архиереитѣ и други подобни служби били заети отъ млади и надеждни люде. И ако грѣцката класа използвала по-рано безконтролно, като своя собственост, тия служби, безъ да дава какъвто и да било отчетъ, сега новитѣ народни хора турили пълненъ редъ въ всичко. Общиятъ приходъ отъ черкви и еснафи, злоупотрѣбяванъ по-рано, достигналъ до 100,000 гроша годишно. Съ този приходъ